

Major Elsa Svensson, Stockholm

Publicerad 2014-02-13

När Elsa Svensson och hennes systrar var små avled deras far och fru Hanna Svensson blev ensam om ansvaret för familjen. Det innebar givetvis många svårigheter men det hindrade dock inte familjen Svensson att känna trygghet och framtidstro. Frälsningsarmékåren i Karlshamn kom att betyda mycket för alla i familjen. Meningsfulla aktiviteter gav engagemang och undervisningen i den kristna tron gav en stabil grund att bygga vidare på.

Inom kåren fanns en livaktig scoutkår och Elsa Svensson engagerades och fick grepp om scoutings idé. Detta ledde fram till ett personligt andligt ställningstagande och juniorsoldatskap. Hon lärde sig spela stränginstrument och fick undervisning i allt det Frälsningsarmén står för. Det betydde ansvarstagande, solidaritet, internationalism och mycket mer. Så kom tanken på officerstjänst och kallelsemedvetandet växte. Sommaren 1944 började hennes officerstjänst. Hon gjorde tjänst som brigadledare vid Krigsskolan och fick sedan assistentuppdrag vid tre kårer.

Då divisionschefen i Jämtland behövde en assistent utsågs Elsa Svensson till uppgiften. Det betydde praktisk omsorg om officerare och soldater som kom till huvudorten från hela området. De skulle på sjukhusbesök eller hade andra ärenden till staden och behövde både mat och logi. Därtill var det vid denna tid vanligt att Frälsningsarmén hade många som reste i speciella ärenden. Även dessa skulle omhändertas. Så var det alla besök på de många mindre orterna där det fanns kårverksamhet. Det blev stugmöten och kontakt med samerna i fjällvärlden. Efter några år flyttade både divisionschefen och Elsa Svensson till Sundsvall för att ta över samma uppgifter i Sundsvalls division. Det var där jag mötte henne 1951 då min fru och jag fick ansvaret som kårledare i Sundsvall. Ett gediget samarbete utvecklades under några år och därefter fortsatte det då vi arbetade tillsammans vid högkvarterets ungdomsavdelning. Efter åren i Sundsvall följde kårledaransvar i Söderköping och Åtvidaberg.

Elsa Svensson blev flickscoutchef 1956, en uppgift som hon hade i sex år. Under dessa år skapade hon kontakter med flickscoutkårerna i landet, arbetade med sammanslagning av Frälsningsarméns båda scoutförbund, deltog i uppbyggande av nya program, anordnade läger och kurser både i Sverige och utomlands samt representerade frälsningsarméscouterna i olika riksorgan. Vid

Riksgårdens på Värmdö deltog hon i skapandet av kursverksamhet samtidigt som kursgården byggdes och verksamheten utformades.

Efter tiden som flickscoutchef var Elsa Svensson ungdomssekreterare i Uppsala-, Örebro- och Skåne divisioner. De senaste åren av den aktiva officerstiden var hon engagerad i administrativa uppgifter vid högkvarteret. Hon pensionerades 1980 men fortsatte arbeta en tid ytterligare vid högkvarteret. Hennes andliga hem var Stockholms sjätte kår, nuvarande Kungsholmskåren. Under många år var hon engagerad i ledningen för kårens Över 60-klubb. Hon var även en av ordförandena i Scouternas Förbundskår.

Den 19 november 2013 var hennes livsvandring avslutad, hon hade då nått 95 års ålder. För många år sedan bad hon mig att förrätta hennes begravning. Högtiden ägde rum i Kungsholmskårens lokal en dag under adventstiden 2013. Hon hade själv upprättat programmet för högtiden och ville gärna att scouterna tapto skulle spelas. Då ingen fanns tillgänglig för uppdraget plockade jag fram min kornett, som vilat i minst trettio år, och spelade ett brustet tapto: "Dagen dör, skymning rår över skog, över berg, över hav. Allt är ro, vila trygg. Gud är när".

Så är det, Bibeln talar om skatten i lerkärl, bräckligt, brustet, men evigt på grund av KRISTUS.

Sven Nilsson